

Nhưng điều đó không thể ngăn ông theo đuổi mục đích trở thành mục sư và nhà tư vấn. Khi tốt nghiệp đại học với điểm số ưu hạng, Williams cho biết việc bị mù “thực ra lại là một món quà quý giá trong sự nghiệp của tôi. Vì tôi bị mù nên ngoại hình của một người không thể tác động tới những đánh giá của tôi về anh ta. Tôi không còn có thể đánh giá người khác qua bề ngoài, vì thế tôi luôn cho người khác cơ hội thứ hai. Tôi muốn trở thành một con người mà mọi người xung quanh có thể tìm đến, chia sẻ mà không hề e ngại”.

Đó chẳng phải là một ví dụ sinh động về một thất bại khá tàn nhẫn và cay đắng nhưng đã chuyển thành chiến thắng hay sao?

Thất bại *chỉ* là trạng thái tinh thần mà thôi, không hơn không kém.

Một người bạn của tôi, một nhà đầu tư chứng khoán lâu năm và rất thành công, luôn cẩn thận đánh giá từng quyết định đầu tư - vì một kinh nghiệm trong quá khứ mà anh đã học được. Một lần, anh ta bảo tôi: “15 năm trước, khi lần đầu tiên nhảy vào thị trường chứng khoán, tôi đã thua lỗ nặng nề. Cũng như nhiều nhà đầu tư nghiệp dư khác, tôi muốn trở nên giàu có thật nhanh. Nhưng, tôi lại nhanh chóng phá sản. Tuy vậy, điều đó không ngăn cản được tôi. Tôi biết, xét về lâu về dài, những cổ phiếu được lựa chọn một cách cẩn thận sẽ trở thành khoản đầu tư khôn ngoan nhất”.

Anh ấy cười lớn: “Vì vậy, tôi nghĩ những thiệt hại trong vài phi vụ đầu tư đầu tiên là cái giá phải trả để tôi đạt được thành công như hôm nay”.

Bên cạnh đó, tôi cũng biết rất nhiều người, sau một vài